

Els ocells de Linyola

OCELLS NOCTURNS (L'ÒLIBA I EL MUSSOL)

En el capítol d'avui tancarem definitivament l'apartat sobre el medi urbà, parlant de dos rapinyaires, l'òliba i el mussol. Aquests ocells pateixen encara la fòbia de molta gent que creu que són malastrucs o simplement creu que són uns ocells esgarriposos i els mata o els foragita de les seves golfes, cabanes, etc.

En realitat aquests són uns ocells molt útils per l'home, ja que s'alimenten de tota mena de petits rosegadors que tan molesten a l'home. Hem d'admetre que als llocs on s'ubiquen durant l'any i en l'època de cria queda brut, però normalment s'instal·len en llocs no habitats. Seria digne d'agrair que la gent que trobes un niu o un ocell d'aquests i hi hagués de construir o fer alguns canvis de forma que aquests no hi poguessin viure, col·loqués al lloc una caixa niu o un refugi. Hem d'apostar per la riquesa faunística que en brinda el nostre municipi i per l'ecologia.

L'ÒLIBA (TYTO ALBA)//ÒLBIA.

Aquesta és una au d'entre 34 i 40 cm d'alçada, té el pit i el sota l'ala blanques, el dors té tons ocres i esgrogueïts. El

seu cap és gran amb dos magnífics botons negres com a ulls a cada costat del seu ganxut bec. Té les potes llargues i amb plomes, les seves urpes són afilades i potents. El vol és silenciós, com el de tots els rapinyaires nocturns i el seu cant són una sèrie de xiscles que pels no versats resulten esgarriposos, són fàcils d'imitar i aconseguir que responguin.

Viu a l'interior de pobles i viles en cabanes, coberts, golfes, trevols morts, etc. S'alimenta de ratolins, petites rates, mussaranyes, i tota mena de petits rosegadors. N'hi ha als mateixos llocs on habita, sobretot golfes, trevols morts i cabanes. En anys amb plagues pot fer dues niuades, generalment pon 4 o 5 ous que deixa sobre el terra en un amuntament d'egagròpiles.

Aquesta au viu a l'interior de Linyola, per la zona de les Viguetes se'n troba una parella. També cap a la zona dels Prèstims i el cementiri, així com al darrere la Boroba i cap a la granja del Porta. Podem identificar aquest ocell per les cagarades blanques que deixa als llocs on habita i les egagròpiles, que no són més que regurgitacions (vòmits) d'aliments indigeribles (ossets, pèl, plomes, etc). Aquestes boletes ens permeten conèixer la seva base alimentària i la presència d'alguns micromamífers a la geografia linyolenc. Podem qualificar l'òliba de la reina de la nit, a la vegada que es demana que no se la destroni i es respecti aquest preciós ocell tan bonic de veure viu i no dissecat en algun prestatge omplint-se de pols.

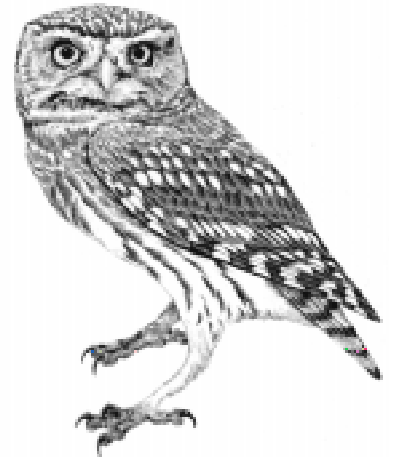
EL MUSSOL COMÚ (ATHENE NOCTUA)//XUT.

Aquest ocell no necessita ni presentació, és el nostre veí que ens anuncia l'arribada de la nit amb el seu cant, més patent a les nits d'hivern. Si el veiem a contrallum al vespre observarem la seva silueta arrodonida, la seva curta estatura de 21 a 23 cm; en canvi si el veiem a primera hora del matí quan

encara no s'ha amagat, veurem els seus colors marró forts tacats de blanc. Potes més curtes que l'òliba, i també plomades, les urpes no són tan poderoses.

Viu a la perifèria dels pobles, però també l'hem vist o sentit a l'interior, fins i tot al centre de Lleida es pot escoltar el seu cant. Habita cabanes i golfes, també forats en arbres, caus de conill i pedregars; llocs on també n'hi ha. Pon de 3 a 5 ous blancs arrodonits.

S'alimenta de grans insectes, micromamífers, alguns petits ocells. Aquest rapinyaire nocturn com tots els rapinyaires fa egagròpiles (petites boletes d'elements no digeribles), però tenen forma exclusiva de la seva espècie.

A Linyola trobem el mussol pels voltants del Linyola Garden, pels voltants del Camp Vell, vora la Llet d'Urgell, cap a la carretera de Mollerussa a la sortida del poble, així com també a la part baixa del carrer la Font. És un ocell que es troba repartit per tot arreu, tot i que corre perill per l'ús de pesticides, per l'enferrocament de cabanes o l'arranjament d'estructures humanes de manera que queda privat de niar. Un dels grans perills és l'atropellament.

Hem d'intentar que aquest bon veí que ens anuncia l'arribada de la nit pròxima no falti al nostre poble, i puguem gaudir de la seva rodanxona silueta emmarcada pels tons ataronjats, groguencs, blaus i foscos dels capvespres linyolencs durant molt de temps.

Jordi Soldevila i Roig

Dibuixos extrets del llibre Els ocells de Ponent, J. Estrada i dibuixos de D. Olivera, "La Mañana".

